

KIDS

KERKKONEN JA VERKKOKANUUNA

Ritva Toivola

KIDS

KERKKONEN JA VERKKOKANUUNA

Ritva Toivola

Ritva Toivola

Kerkkonen ja verkkokanuuna

SAGA Kids

Kerkkonen ja verkkokanuuna

Copyright © 2000, 2022 Ritva Toivola and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728432600

1st ebook edition

Format: EPUB 3.0

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

Unipuhelin piipitti Nikon tyynyn alla. Nikon kainalossa nukkuva Sirkuspelle heräsi sen ääneen heti.

Niko oli ollut päivällä katsomassa isän kanssa jääkiekkomatsia ja oli vuoteeseen päästyään nukahtanut ennen kuin pää oli edes ehtinyt koskettaa tyynyyn. Pelle yritti turhaan tyrkkiä häntä hereille.

"Herää, Niko. Se on varmaan sinun nukkumattiystäväsi Höyhenplaneetalta!"

Mutta Niko vain käänsi kylkeä ja tuhisi unissaan. Viimein Pelle kaivoi unipuhelimen esiin ja vastasi siihen.

"Täällä Kerkkonen!" kuului puhelimesta pikku nukkumatin ääni. "Minulla on hurjan tärkeää asiaa sinulle, Niko. Sinua tarvitaan taas Höyhenplaneetalla."

"Täällä on kyllä Pelle", sanoi Sirkuspelle arasti. Se tunsu itsensä aina hämilliseksi itsevarman pikku nukkumatin seurassa.

"En saa Nikoa heräämään millään. Hän nukkuu aina niin sikeästi."

"Niinkö? Vaikka minä en ole edes ollut nukuttamassa häntä", Kerkkonen hämmästeli. "Yritä nyt kuitenkin saada hänet valveille. Tarvitsen Nikoa, sillä Höyhenplaneetalla pidetään vaalit."

"Mitkä kumman vaalit?" Pelle ihmetteli.

"Selitän sen sitten Nikolle. Olen täällä teidän talon katolla ja minulla on uusi hieno luutakopteri. Voitte tulla molemmat katsomaan sitä."

Pelle nyki Nikoa tukasta, mutta se ei auttanut. Niko heräsi vasta kun Pelle pomppi kaikin voimin hänen vatsansa päällä.

Kerkkonen roikkui nuoratikkaissa ikkunalasin takana ja hakkasi sitä niin että helisi.

"Kiireesti nyt, luutakopteri odottaa", hän patisti.

”Olet sinä kanssa nukkumatti! Herätät minut, kun olen päässyt uneen”, Niko sanoi ärtyisenä ja haukotteli. ”Mikä sinulla nyt on hätänä?”

”Minä haluan sinut mukaani Höyhenplaneetalle”, Kerkkonen sanoi. ”Tarvitsen turvamiehen, ja minusta sinä olisit siihen oikein hyvä.”

Niko haukotteli taas. ”Mitä turvamiestä Höyhenplaneetalla muka tarvitaan? Siellähän kaikki ovat niin kilttejä.”

”Eivätpä! On olemassa hörppöjä ja painajaisia. Ja sitä paitsi kaikilla niillä, jotka ovat tärkeitä, on oma turvamies.”

Niko pöyhi tyynyään ja painoi päänsä takaisin siihen.

”En jaksa nyt tulla. Nukuttaa niin”, hän sanoi. ”Mutta ota Pelle mukaasi. Pellen on ollut ikävä Riepureettaa ja se varmaan lähtisi mielellään Höyhenplaneetalle. Vai mitä, Pelle?”

Pellen sydän hypähti. Se oli edelliseltä avaruusmatkalta palattuaan päättänyt, ettei enää ikinä lähtisi Höyhenplaneetalle. Mutta aika pian sen mieli oli muuttunut. Pelle oli useasti muistellut seikkailujaan kauniilla nukkumattien planeetalla.

Ja kaikkein eniten se kaipasi parasta ystäväänsä Riepureettaa, joka oli jäänyt sinne asumaan.

Pelle nyökkäsi innokkaana. ”Minä lähdän kyllä, jos vain Kerkkonen huolii minut.”

”Minusta Reetta voisi välillä tulla käymään täällä kotonakin”, Niko sanoi. ”Ei kai rakas vanha nukkeni halua minua sentään kokonaan hylätä.”

”Minä tuon kyllä Reetan mukaan”, lupasi Pelle.

Niko hautasi päänsä tyynyyn, hänen silmänsä sulkeutuivat ja hän alkoi kuorsata hiljaa.

Kerkkonen katsoi kulmat kurtussa Nikoa.

”Nikosta on tullut mahdoton unikeko, nukahtaa jo ilman nukkumattiakin. Syyttäköön sitten itseään, kun ei pääse

mukaan jännittäviin seikkailuihin.”

Kerkkonen tarkasteli Pelleä päästä jalkoihin. ”Sinähän olet pelkkää riepua. Mahtaakohan sinusta olla turvamieheksi? Nikolla olisi paljon leveämmät hartiat.”

”En ole ihan varma”, Pelle sanoi ja vilkaisi salaa käsivarsiaan, jotka tosiaan olivat luisunpuoleiset. ”Mutta lupaan yrittää parhaani.”

”Ehkäpä sinä sovit, kun ei parempaakaan löydy”, Kerkkonen arveli.

”Voi kiitos, Kerkkonen”, Pelle huudahti. ”Olet hurjan kiltti. Miten kivaa, että tapaan taas Riepureetan! Reetta on maailman paras tyttö.”

”Nopeasti sitten. Meillä on kiire!” Kerkkonen komensi.

Pelle hyppäsi alas sängyltä ja kävi vaihtamassa ylleen parhaimmat vaatteensa. Sitten se pujottautui tuuletusikkunasta ulos ja kiipesi köysitikkaita Kerkkosen perässä kerrostalon katolle.

Katolla hyrisytti roottoriaan pieni luutakopteri. Se oli kirkkaanpunainen ja tuliterä.

”Se on minun ikiomani ja tämän vuoden mallia”, Kerkkonen kehaisi. ”Se lentää nopeammin kuin uni tai ajatus.”

He kiipesivät sisään kopteriin. Kerkkonen istahti ohjaajan paikalle ja Pelle asettui hänen viereensä.

”Höyhenplaneetalla pidetään päänukkumatin vaalit. Minä olen ehdokkaana, ja sen vuoksi tarvitsen turvamiehen”, Kerkkonen selitti käynnistäessään konetta.

Vai niin, Pelle ajatteli. Pikku nukkumatti Kerkkonen oli ihan entisellään, täynnä suuria suunnitelmia. Kerkkonen oli vasta vähän aikaa sitten päässyt nukkumattikoulusta, ja nyt se oli jo pyrkimässä päänukkumatiksi.

Kerkkonen puuhaili koneen ohjauslaitteiden kimpussa. Taas kerran Pelle ihmetteli kaikkia niitä monimutkaisen